

EN DE WINNAAR IS...

(Wer hat die Million gewonnen)

Blijspel in drie bedrijven

door

HELMUT SCHMIDT

vertaling

Ben ten Velde

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EN DE WINNAAR IS... (WER HAT DIE MILLION GEWONNEN)** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HELMUT SCHMIDT** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2011 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Roelof Wittendorp

Janna - zijn vrouw

Marijke - de dochter

Luppo Draaijer - buurman

Jan Willem Horstman - student / oplichter

Bertha Brinkman - buurvrouw

Geesje Jeuring - krantenbezorgster

Willem Poelman - financieel adviseur; niet bekend maken in programmaboekje; wie hij is wordt pas in het derde bedrijf duidelijk.

Het stuk speelt in de zomer

DECOR:

Het dorpsplein van Kluitenberg. Links en rechts staan de woningen van de familie Wittendorp en Brinkman. In te vullen met deur (met bel of klopper) en raam. Aan de muur de brievenbussen, dan wel bus voor de kranten.

In het midden van het toneel een boom met een bank. Decor verder naar eigen inzicht en ruimte in te vullen met fontein, lantaarn, bomen. Op de achtergrond struiken, bosjes, hek o.i.d.

Eerste bedrijf

Als het doek open gaat, zit Luppo op de bank in het midden van het toneel, en eet een boterham. Naast hem staat een thermoskan en een oude tas. Hij draagt een jas met capuchon. Hij heeft de capuchon over zijn hoofd.

Scène 1

(Luppo eet, drinkt en zucht af en toe)

Roelof: *(komt na een tijdje naar buiten, hij is zomers gekleed, rekt zich lekker uit voor de deur, ziet dan Luppo, gaat naar hem toe)* Ha, die Luppo, goede morgen beste kerel, hoe gaat het met je?

Luppo: *(verslikt zich, hoest)* Goe..de mor... mor... Roelof.

Roelof: *(klopt hem op de rug)* Wat nou, heb jij je verslikt? Gaat het weer?

Luppo: Ja...ja... Ik heb je helemaal niet horen aankomen. Wie verwacht dat ook, zo vroeg op de morgen; waarom ben je niet naar je werk?

Roelof: *(gaat naast hem zitten, vrolijk)* Vakantie Luppo. Vakantie! Vier weken niet naar kantoor, geen chef, geen overwerk, geen gezeur aan mijn hoofd. Dat is het mooiste wat een mens zich voor kan stellen?

Luppo: Dat weet ik niet. Maar als je vakantie hebt, hoef je toch niet zo vroeg op te staan. Je kunt je dan beter lekker uitslapen.

Roelof: *(kijkt op zijn horloge)* Man, het is al negen uur. Ik wil mijn vakantie niet in bed doorbrengen. En dat met zulk mooi weer. Jongen toch, volgende week tegen deze tijd zit ik met Janna in 't vliegtuig naar Spanje. Olé! Olé! *(zingt enkele regels van Het was aan de Costa del Sol van de Zangeres zonder Naam, Luppo bekijkt het hoofdschuddend)* Je kunt je haast niet voorstellen hoe ik mij daar op verheug.

Luppo: Spanje?

Roelof: Ja! Ben jij daar al eens geweest?

Luppo: Nee, wat moet ik dan in hemelsnaam in het buitenland doen? Ik vind het hier best mooi.

Roelof: Nou ja. Gewoon ver weg van het alledaagse gedoe. Er even helemaal uit; dat heeft een mens gewoon eens nodig af en toe.

Luppo: *(verwonderd)* Ja? Ik blijf liever gewoon hier in Kluitenberg, daar voel ik mij het beste thuis.

Roelof: Dat moet je dan ook zelf maar weten. Zeg, heb jij het niet te warm in die dikke jas?

Luppo: Hoe zo?

Roelof: De thermometer stond een een half uur geleden al op 19 graden. Het wordt weer een geweldig hete dag. En dan heb jij de capuchon ook nog op je hoofd.

Luppo: Ik heb geen last van de warmte. Mijn moeder zei altijd: Trek je warm aan jongen, anders heb je zo blaasontsteking.

Roelof: Maar toch niet bij deze temperatuur? Pas maar op, straks schijnt de koekoek je nog in de capuchon.

Luppo: *(doet zijn thermoskan en broodtrommel in de tas)* Dat is mij nog nooit overkomen.

Roelof: Wat doe jij hier al zo vroeg in de morgen? Of heb jij ook vakantie?

Luppo: Nee, mijn vakantie zit er al op. Ik heb vandaag gewoon geen zin om te werken. Dat schoffelen in de tuintjes valt niet altijd mee. En ik maak me nergens druk om; die tuintjes lopen niet weg, en het onkruid jammer genoeg ook niet.

Roelof: *(moet lachen)* Dat is me ook wat. Zo'n baantje zou ik ook wel willen hebben. En wat zegt je chef er van als jij niet op tijd begint met je werk?

Luppo: Die kijkt daar niet naar om; hij zit de hele dag op zijn kantoor te koekeloeren naar de computer. Als ik 's morgens wat later begin, ga ik 's avonds wat langer door.

Roelof: En waarom begin je vandaag niet op tijd? Of ben je ziek.

Luppo: Och ziek, dat kan ik niet zeggen. Maar ik kom maar slecht op gang vandaag; ik zit niet lekker in de wedstrijd zeg maar; ik heb ook wat last van mijn rug. Ik weet ook niet precies wat het is. Dat is wel raar, of niet?

Roelof: *(staat op)* Muggen hebben geen rug zei mijn moeder altijd. Maar goed, met 32 graden 's middags in de schaduw en dan met zoveel kleren aan, dan zou ik ook niet erg actief zijn. Ik ga eerst even broodjes halen, ga jij mee die kant op?

Luppo: *(staat ook op)* Ja, ik ga met je mee. Ik heb er eens even over na gedacht en ik geloof dat ik toch maar een poosje aan het werk ga.

Roelof: Kijk eens aan, dan valt het kennelijk nog wel mee. Kom, onderweg zal ik je alles vertellen over Spanje.

Luppo: Ja, ja, ik kom al, niet te snel. *(met Roelof af naar achteren)*

Roelof: *(zegt bij het afgaan)* Man, als zo'n vliegtuig de lucht in gaat, dat is zo'n prachtige ervaring. Het is net alsof...

Luppo: Dat je in een vliegtuig durft, daar kan ik met mijn versdtand niet bij. Stel je voor dat zo'n ding in de brand vliegt.

(even later)

Scène 2

Bertha: *(komt links uit de woning, heeft een deurmat in de hand, legt die voor de deur, kijkt in de lucht, haalt diep adem)* Hè, hè, heerlijk; wat een prachtige morgen.

Janna: *(komt rechts uit de woning, heeft wat tijdschriften in de hand, Privé, Story, e.d.)*

Bertha: Goede morgen Janna – goede morgen. Hoe is het? Heb je goed geslapen vannacht.

Janna: Hou mij er over op. Je kunt wel stapelgek worden van het gezoem van de muggen. Het lijken wel straaljagers.

Bertha: Ja, de muggen zijn erg brutaal dit jaar. Het is mij nou al weer te warm. Met deze temperaturen heb ik vaak last van bronchitis. Als het nog warmer wordt, dan krijg ik het vast en zeker nog benauwder.

Janna: En in Spanje is het nog warmer, zeggen ze.

Bertha: Dat was ik bijna vergeten, jullie gaan met vakantie. Wanneer gaan jullie de lucht in?

Janna: Volgende week maandag al. Wij moeten eerst nog wat inkopen doen. Roelof heeft nog wat korte broeken nodig, ik een nieuw bikini *(of badpak)* We moeten de hond nog naar mijn moeder brengen; meid; hou me er over op... Wij moeten nog zoveel regelen.

Bertha: Ik zal jullie huissleutel wel weer krijgen. Zal ik de bloemen af en toe water geven.

Janna: Ja, dat is mooi. Maar doe mij een plezier en ga niet overal rondsnuffelen....

Bertha: Wat denk jij wel van mij...?!

Janna: Nou..., och, laat maar. *(geeft haar de tijdschriften)* Hier, heb wat te lezen. Je mag ze houden tot donderdag.

Bertha: Dank je wel, Janna. *(zucht)* Ach, wat moet een arme weduwe als ik ook anders doen dan lezen. Hier in Kluitenberg gebeurt nooit wat. Gelukkig heb ik nog wat aanspraak aan jullie. Als jullie er niet zijn, voel ik mij maar eenzaam en verlaten.

Janna: Ach, we zijn maar een paar weken weg; je moet je maar redden.

Bertha: Ik heb er wel eens over gedacht om te verhuizen naar de stad, een flat lijkt mij wel mooi. Alleen is maar alleen, de tuin is mij te groot. *(zuchtend)* En er zijn dagen, dat ik...

Janna: Ik zou maar zo niet verhuizen. Hier kun je inderdaad wel een kanon afschieten, zonder dat je iemand raakt, maar al die mensen en het lawaai van de stad is ook niet alles.,

Bertha: Daar heb je misschien wel weer gelijk in. Maar zo af en toe is het mij hier TE rustig. Het lijkt het einde van de wereld wel.

Janna: *(ironisch)* Valt nog wel mee. Wij hebben hier 12 woningen, op

de kop af 26 inwoners, 7 honden, vijf katten en nog een winkeltje voor de boodschappen...

Bertha: ...en daar kun je zelfs elke morgen verse broodjes krijgen, daar zorgt Sien Boerland wel voor.

Janna: *(moet lachen)* Ja, dat is zo. En, wij wonen ook maar 13 kilometer van het volgende dorp *(eventueel dorp in de buurt noemen, bijvoorbeeld Rustenburg)* Dat is toch geen afstand om wakker van te liggen.

Bertha: Ja, maar als je geen auto hebt, ga je er niet zo vaak naar toe.

Janna: Misschien begrijp jij nu waarom Roelof en ik elk jaar minstens drie weken naar het zuiden gaan. Even naar een ander land, helemaal uit de sleur. Dat was voor jou ook wel eens goed.

Bertha: Vakantie? In het buitenland? Nee, dat is niks voor mij. Ik moet er niet aan denken..

Janna: Dan moet je niet klagen, dat hier nooit wat gebeurt.

Bertha: Ik zeg al niks meer. En gelukkig hebben wij de de krant nog. *(kijkt in de brievenbus)* Wat is dat? Is de krant er nog niet?

Janna: *(kijkt in haar brievenbus)* Nee, hier ook niet. Dat lijkt nergens op, het is bijna half tien. Het wordt ook elke keer later met die Geesje Jeuring.

Bertha: Die zit vast en zeker weer ergens te kletsen.

Janna: Ja, en daar koffie te drinken, nee zij heeft tijd zat. Die trekt zich nergens wat van aan. Als die eenmaal op de praatstoel zit.

Scène 3

Marijke: *(kom uit de woning, uitgebreid gapend)* Goede morgen samen.

Bertha: Hallo Marijke. Wat nu? Ben je uit je bed gevallen?

Marijke: Ja, dat zou je wel zeggen hè.

Janna: Het is voor haar de eerste dag van de vakantie. Dan mag je toch wel uitslapen, of niet?

Marijke: Zo is het maar net.

Bertha: Ga jij ook mee naar Spanje?

Marijke: *(niet enthousiast)* Ja, ik ga ook mee...

Janna: Ze heeft geen zin. Maar om alleen thuis te blijven, dat is niks. En de huwelijksreis met Robbie is immers in het water vallen...

Bertha: Moet jij mij nu al weer aan die vent herinneren; het is werkelijk een schande, wat die lummel haar aangedaan heeft! Hij lulde de hele dag over trouwen en dan bedriegt hij haar met die Leentje van Ginkel!

Marijke: *(zeer verrast)* Van wie weet jij dat?

Bertha: Van Geesje natuurlijk. Wat zij weet, weet iedereen hier in het dorp. Dat is bij iedereen bekend..

Marijke: Die branieschopper van een vent. Dat had ik nooit van hem gedacht.

Bertha: Zet je er maar over heen. Er zijn nog nog genoeg andere jongens. Geen hand vol, maar een land vol...

Janna: Dat heb ik haar al zo vaak gezegd. Die Robbie was sowieso geen goede partij voor haar. Die heeft niks en zijn familie stelt ook niks voor. Ik zeg altijd: Je kunt er niks aan doen als je geen rijke ouders hebt, maar zoek dan in elke geval schoonouders op met flink wat geld. Het leven is al duur genoeg.

Marijke: Ja ja, die plaat heb ik al vaak genoeg gehoord. Ik weet wel dat ik de eerste tijd mooi alleen blijf.

Bertha: Daar heb je gelijk in. Aan kerels heb je vandaag de dag ook niks; het zijn allemaal oplichters en inbrekers.

Janna: Overdrijf niet zo, Bertha.

Bertha: Dat is toch zo. Kijk maar naar de televisie en lees de krant, dan weet je genoeg.

Scène 4

Geesje: *(komt snel van achteren; zij draagt ouderwetse kleding, eventueel 'n hoedje of pet)* Hallo...Joehoe...

Bertha: Hè, hè, eindelijk, wij dachten al dat jij niet meer zou komen vandaag.

Janna: Goeden dag, Geesje. *(vraagt argeloos)* Hoe staat hèt er voor, heb je nog nieuws voor ons?

Geesje: *(op met oude fiets indien mogelijk; buiten adem; krant in de tassen)* Ja, ja, me dunkt, groot nieuws mag ik wel zeggen. Daarom ben ik ook zo laat. Neem me niet kwalijk, maar ik moest eerst nog iets uit zoeken. Maar, ik ben ook nog niks gewaar geworden. Kunnen jullie je dat voorstellen van Geesje Jeurig. *(is zeer opgewonden)*

Marijke: Is er iemand, die mij uit kan leggen waar dit over gaat?

Geesje: Een sensatie van de bovenste plank, zeg ik jullie. *(pakt een regionale krant of weekblad)* Hier! En luister maar eens goed.

Bertha: Wat bedoelt ze ?

Geesje: *(leest)* Bij de trekking van de staatsloterij is een prijs van een miljoen euro gevallen in de provincie *(naam invullen)* ...

Janna: Ik hèn mijn lot al bekeken, en ja hoor, weer niks, weggegooid geld.

Geesje: Val mij nou niet in de rede. *(leest verder)* De winnaar van deze prijs heeft zich maandag gemeld. Volgens de laatste berichten woont de gelukkige winnaar of winnares in Kluitenberg.

Janna: Nee toch.

Bertha: Dat kan niet waar zijn.

Marijke: Hoe is het mogelijk?

Geesje: *(leest verder)* Hij of zij, heeft verklaard dat hij anoniem wil blijven. De redactie wenst de geluksvogel veel plezier met het geld. Wat zeggen jullie mij daar van?

Bertha: En dan zei er net ook nog iemand, dat hier nooit wat gebeurt.

Janna: Een miljoen euro. Hier bij ons in het dorp. Wie kan dat nu zijn?

Marijke: Met zoveel geld kun je heel Kluitenberg wel opkopen.

Geesje: Is dat nieuws of is dat geen nieuws? En daarom ben ik ook zo laat. Ik moest eerst nader nieuws verzamelen over de winnaar.

Janna: Nou, vertel op.

Geesje: Of je het gelooft of niet, maar ik weet nog niks. Ik ben al bij de redactie van de krant geweest, maar die willen mij niks vertellen.

Bertha: Och, dan is het misschien wel niet waar.

Geesje: Wis en warempel is het wel waar.

Marijke: Dat geloof ik wel. Over zulke dingen maken ze toch niet zo maar grappen?

Geesje: Ik vind het gewoon gemeen. En dan schrijven ze ook nog: winnaar of winnares. Dus kan het net zo goed een vrouw als een man zijn. Maar ik kom er wel achter, zo waar als ik Geesje Jeuring heet.

Bertha: En hoe wil jij daar achter komen?

Geesje: Bertha, - hier in Kluitenberg wonen maar een kleine dertig mensen. Dan moet het wel heel raar lopen, als ik niet kom te weten wie of er een heel miljoen euro heeft gewonnen.

Marijke: Een miljoen euro; dat is haast niet te geloven.

Janna: Ja dat is een mooi bedsrag. Als het een jonge vent is, moet je direct contact met hem maken. Je moet er geen gras over laten groeien.

Marijke: Moeder!

Bertha: Geesje, hoe wil jij dit aanpakken?

Geesje: Ik heb al wat uitgedacht. Eerst moeten wij uitzoeken wie er een lot heeft gekocht.

Bertha: Ik neem aan dat bijna iedereen hier een lot heeft aangeschaft.

Janna: Ja, ik ook, en Roelof en Marijke ook.

Geesje: Ja, ja, kalm aan maar. Ik heb zelf zo'n ding. Maar er zijn natuurlijk ook mensen die geen lot hebben gekocht, dat moet ik eerst na gaan. En natuurlijk de ogen goed open houden. Wie wordt in eens verwaand, wie schaft zich dure spullen aan. Kijk, dat soort dingen, daar moeten we op letten.

Bertha: En jij denkt, dat jij er zo wel achter komt.

Geesje: B E R T H A! Ik ben altijd te weten gekomen, wat ik te weten wilde komen.

Janna: Dat is zo, Bertha, eerlijk is eerlijk.

Scène 5

Roelof: *(komt met een volle tas met broodjes van achteren, behoorlijk opgewonden)* Hebben jullie al gehoord wat er gebeurd is?

Janna: Ja, nog geen minuut geleden.

Roelof: Bij Boerland is dit het gesprek van de dag.

Geesje: *(nieuwsgierig)* Zeg, vertel eens even, wie waren daar allemaal? En is je ook iets bijzonders opgevallen? Kom, vertel op.

Roelof: *(denkt na)* Tja, wie waren er nog meer? Die student; jullie weten wel, die een jaar geleden hier een kamer heeft gehuurd bij Tinie Hoefsloot.

Geesje: Ja, die vent ken ik wel: Jan Willen Horstman, een sloddervos, kom ga verder...

Roelof: Ja, die was het; en Marietje Pol met haar dochter; en Bert Dijkema was er ook. En Luppo Draaijer, die is met mij er naar toe gewandeld.

Geesje: Moment even. Hoe zit het met die mensen van Boerland zelf? Die waren er ook, neem ik aan.

Roelof: Ja natuurlijk waren die er .

Geesje: Ik zeg jullie dit. Ik heb gehoord dat Sien Boerland en die sufferd van een kerel van haar willen uitbreiden met een Bed en breek vast. *(zo uitspreken)* Dan is het wel duidelijk, dan hebben die het geld gewonnen.

Bertha: Geesje, Geesje. Wees voorzichtig. Je kunt niet zo maar wat beweren. Dat zijn maar vermoedens.

Geesje: Voor mij is het R E A L I T E I T!!!

Bertha: Ja dat zal wel. Maar vertel hier geen onzin, daar hou ik niet van.

Geesje: Ik heb niks gezegd. En waar maak jij je druk om? Wij zitten allemaal in hetzelfde schuitje. Jij net zo goed als ieder ander. En wie zegt mij dat jij dat geld niet gewonnen hebt. En hier net doet, net als of je van niks weet.

Janna: Dat slaat echt nergens op, Geesje.

Geesje: O nee. Is toch zo? Bertha heeft altijd al goed toneel kunnen spelen. En wie weet wat zij ons wijs wil maken.

Bertha: En jij zelf dan? Jij hebt zelf gezegd, dat jij ook zo'n lot hebt gekocht.

Geesje: Bertha Brinkman – als ik een miljoen had gewonnen, dan had jij vandaag geen krant gekregen. Dan zat ik nu onder de palmbomen in Puerto del Konrico.

Marijke: Waar mag dat dan wel liggen?

Geesje: Weet ik veel! Maar het klinkt goed, of niet?

Roelof: Wij moeten niet onder elkaar iedereen verdacht maken, daar schieten we niks mee op.

Bertha: Dat vind ik ook.

Janna: Als ik zoveel geld zou hebben gewonnen, zou ik dat niet kunnen verzwijgen.

Bertha: Ik geloof je onmiddellijk, Janna.

Geesje: Ik vertrouw niemand, daar ben ik eerlijk in. Maar kom ik moet verder. Als ik straks de post breng, weet ik misschien wel meer. *(gaat af)*

Bertha: Hé, hoe zit het, krijg ik nog een krant vandaag?

Geesje: Mensen nog aan toe, daar heb ik door al die drukte helemaal niet aan gedacht. *(haalt twee kranten, bijvoorbeeld Volkskrant en regionaal dagblad uit de tas)*

Janna: Dank je wel. *(lachend, geeft krant aan Bertha)* En hou je ogen goed open.

Geesje: Daar kun je op rekenen, wat zeg ik? Mens, ik doe geen oog meer dicht. Mijn reputatie staat op het spel. *(naar achteren af)*

Scène 6

Bertha: Hè, hè. Eindelijk gebeurt hier eens wat. Ik zal direct mijn schoonzuster even bellen, die werkt bij de drukkerij. Misschien weet die meer.

Roelof: Laten wij eerst maar eens gaan ontbijten, anders worden de broodjes koud.

Janna: Goed idee, ik heb er honger van gekregen; hopelijk weten we voor het einde van de week hoe het zit.

Roelof: Waarom?

Janna. Of denk jij dat ik van mijn vakantie kan genieten, als er hier een drijfjacht wordt gehouden.

Bertha: Dan blijf je toch hier met je drieën. *(af in de woning)*

Janna: Dat is me ook te gek; tot straks, Bertha. *(met Roelof af in de woning)*

Marijke: Roepen jullie mij als de koffie klaar is. Ik blijf hier nog even buiten.

Roelof: Is goed, veel plezier. *(af)*

Marijke: *(gaat op de bank zitten, kijkt naar de lucht, zucht)* Oh Robbie, hoe heb jij mij dit aan kunnen doen. En ik was zo gek op jou. Hoe moet ik hier over heen komen?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto